Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 11. junija 2020*

„Predhodno odločanje – Vzajemna pomoč pri izterjavi terjatev – Direktiva 76/308/EGS – Člen 6(2) in člen 10 – Direktiva 2008/55/ES – Člen 6, drugi odstavek, in člen 10 – Davčna terjatev države članice prosilke, ki jo izterja zaprošena država članica – Status te terjatve – Pojem ‚ugodnost' – Zakonski pobot navedene terjatve z davčnim dolgom zaprošene države članice"

V zadevi C-19/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Belgija) z odločbo z dne 20. decembra 2018, ki je na Sodišče prispela 11. januarja 2019, v postopku

État belge

proti

Pantochim SA, v likvidaciji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, M. Safjan, L. Bay Larsen, sodnika, in C. Toader, sodnica,

generalni pravobranilec: G. Hogan,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Pantochim SA, v likvidaciji, J. Oosterbosch, avocate,

– za belgijsko vlado P. Cottin, J.-C. Halleux in C. Pochet, agenti,

– za špansko vlado sprva A. Rubio González, nato S. Jiménez García, agenta,

– za Evropsko komisijo M. Wilderspin, J. Jokubauskaitė in C. Perrin, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. januarja 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 6(2) in člena 10 Direktive Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 1, str. 44), ter člena 6, drugi odstavek, in člena 10 Direktive Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe (UL 2008, L 150, str. 28).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med État belge (Belgijska država) in družbo Pantochim SA, v likvidaciji, glede pobota terjatve, ki jo ima zadnjenavedena do te države članice, z dolgom, ki ga ima ta družba do nemške države.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 76/308

3 V prvi, drugi, tretji in osmi uvodni izjavi Direktive 76/308 je navedeno:

„ker trenutno v nobeni državi članici ni dovoljeno uveljaviti terjatve za izterjavo, podprte z dokumentom, ki ga pripravi organ druge države članice;

ker je dejstvo, da nacionalni predpisi o izterjavi veljajo samo na nacionalnih ozemljih, ovira za ustanovitev in delovanje skupnega trga; ker ta položaj preprečuje, da bi se pravila Skupnosti v celoti in pravično uporabljala, zlasti na področju skupne kmetijske politike, in omogoča goljufije;

ker je zato treba sprejeti skupna pravila o vzajemni pomoči za izterjavo;

[…]

ker mora zaprošeni organ imeti možnost, da takrat, ko zahteva izterjavo terjatve v imenu organa prosilca in če veljavni predpisi v državi članici, v kateri ima sedež, to dopuščajo ter v soglasju z organom prosilcem, dolžniku določi rok za plačilo ali dovoli plačilo na obroke; ker je treba v državo članico, kjer ima organ prosilec sedež, nakazati tudi vse obresti, ki izhajajo iz plačilnih pogojev“.

4 V skladu s členom 1 Direktive 76/308 je ta določala pravila, ki morajo biti vključena v zakone in druge predpise držav članic, da bi se v vsaki državi članici zagotovila izterjava terjatev, ki spadajo na področje uporabe te direktive in so nastale v drugi državi članici.

5 Člen 6 navedene direktive je določal:

„1. Zaprošeni organ na prošnjo organa prosilca v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo za podobne terjatve v državi članici, v katerih ima zaprošeni organ sedež, izterja zneske terjatev, na katere se nanaša izvršilni naslov.

2. Iz tega razloga se vsaka terjatev, za katero je bilo vložena prošnja za izterjavo, obravnava kot terjatev države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež, razen v primeru uporabe člena 12.“

6 Člen 9 iste direktive, kakor je bil spremenjen z Direktivo Sveta 2001/44/ES z dne 15. junija 2001 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 12, str. 27), je določal:

„1. Terjatve se izterjajo v valuti države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež. Celotni znesek terjatve, ki ga poravna zaprošeni organ, nakaže organu prosilcu.

2. Zaprošeni organ lahko, kadar to dovoljujejo zakoni in drugi predpisi države članice v kateri ima sedež, po posvetovanju z organom prosilcem dolžniku odobri rok za plačilo ali dovoli plačilo na obroke. Vse obresti, ki jih zaprošeni organ zaračuna za čas podaljšanja roka za plačilo, se prav tako nakažejo v državo članico, v kateri ima organ prosilec sedež.

[…]“

7 Člen 10 Direktive 76/308 je določal:

„Terjatev, ki so predmet izterjave, se ne sme bolj ugodno obravnavati v državi članici, v kateri ima zaprošeni organ sedež.“

8 Člen 10 Direktive 76/308, kakor je bil spremenjen z Direktivo 2001/44, je določal:

„Ne glede na drugi odstavek člena 6 ni nujno, da za terjatve, ki so predmet izterjave, veljajo ugodnosti, ki veljajo za podobne terjatve iz države članice, v kateri ima sedež zaprošeni organ.“

Direktiva 2008/55

9 V uvodnih izjavah 1 in 10 Direktive 2008/55 je bilo navedeno:

„(1) Direktiva [76/308] je bila večkrat bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno direktivo kodificirati.

[…]

(10) Zaprošeni organ bi moral imeti možnost, da takrat, ko v imenu organa prosilca izterjuje terjatve in če veljavni predpisi v državi članici, v kateri ima sedež, to dopuščajo ter v soglasju z organom prosilcem, dolžniku določi rok za plačilo ali dovoli plačilo na obroke. V državo članico, kjer ima organ prosilec sedež, bi bilo treba nakazati tudi vse obresti, ki izhajajo iz takšnih plačilnih ugodnosti.“

10 V skladu s členom 1 Direktive 2008/55 je ta določala pravila, ki jih morajo vsebovati zakoni in drugi predpisi držav članic, da bi se v vsaki državi članici zagotovila izterjava terjatev, ki spadajo na področje uporabe te direktive in so nastale v drugi državi članici.

11 Člen 6 te direktive je določal:

„Zaprošeni organ na zaprosilo organa prosilca v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki veljajo za izterjavo podobnih terjatev, ki izvirajo iz države članice, v katerih ima zaprošeni organ sedež, izterja terjatve, na katere se nanaša izvršilni naslov.

V ta namen se vsaka terjatev, za katero je bilo vloženo zaprosilo za izterjavo, obravnava kot terjatev države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež, razen v primeru iz člena 12.“

12 Člen 10 navedene direktive je določal:

„Ne glede na drugi odstavek člena 6 ni nujno, da za terjatve, ki so predmet izterjave, veljajo ugodnosti, ki veljajo za podobne terjatve iz države članice, v kateri ima sedež zaprošeni organ.“

Belgijsko pravo

13 Direktiva 76/308 je bila z loi du 20 juillet 1979 concernant l'assistance mutuelle en matière de recouvrement des créances relatives à certains cotisations, droits, taxes et autres mesures (zakon z dne 20. julija 1979 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe; (*Moniteur belge* z dne 30. avgusta 1979, str. 9457) prenesena v belgijsko pravo.

14 Člen 12 tega zakona v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon z dne 20. julija 1979), določa:

„Zaprošeni belgijski organ na zaprosilo tujega organa prosilca izterja terjatve, kot da gre za terjatve, ki so nastale v Kraljevini.“

15 Člen 15 zakona z dne 20. julija 1979 je določal:

„Za terjatve, ki so predmet izterjave, ne veljajo nobene ugodnosti.“

16 Člen 334 loi-programme du 27 décembre 2004 (programski zakon z dne 27. decembra 2004; *Moniteur belge* z dne 31. decembra 2004, str. 87006) je v različici, ki je veljala do 7. januarja 2009, določal:

„Vsak znesek, ki ga je treba na podlagi zakonskih določb v zvezi z davkom od dohodka in povezanimi dajatvami, davkom na dodano vrednost ali v skladu s pravili civilnega prava, ki se nanašajo na vračilo zneska, izplačanega brez pravnega temelja, vrniti ali plačati davčnemu zavezancu, lahko pristojni uradnik nameni za plačilo akontacije davka od dohodka in z njim povezanih dajatev, davka na dodano vrednost, glavnega, dodatnega in povečanega zneska, upravnih ali davčnih kazni, obresti in stroškov, ki jih je dolžna plačati ta oseba, zavezana za plačilo davka, če ti niso ali niso več sporni.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru zasega, odstopa, prenosa, obstoja več terjatev ali postopka zaradi insolventnosti.“

17 Člen 334 programskega zakona z dne 27. decembra 2004, kakor je bil spremenjen s členom 194 loi-programme du 22 décembre 2008 (programski zakon z dne 22. decembra 2008; *Moniteur belge* z dne 29. decembra 2008, str. 68649), ki se uporablja od 8. januarja 2009, določa:

„Vsak znesek, ki ga je treba vrniti ali plačati osebi, bodisi v okviru izvajanja davčnih zakonov, ki spadajo v okvir pristojnosti zvezne javne službe za finance ali v zvezi s katerimi zagotavlja pobiranje in izterjavo ta zvezna javna služba, bodisi v skladu s pravili civilnega prava, ki se nanašajo na vračilo zneska, izplačanega brez pravnega temelja, lahko pristojni uradnik brez formalnosti in po lastni izbiri nameni za plačilo zneskov, ki jih ta oseba dolguje na podlagi zadevnih davčnih zakonov, ali za poravnavo davčnih ali nedavčnih terjatev, katerih pobiranje in izterjavo s predpisom z zakonsko močjo ali na njegovi podlagi zagotavlja zvezna javna služba za finance. Taka uporaba je omejena na nesporni znesek terjatev do te osebe.

Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru zasega, odstopa, prenosa, obstoja več terjatev ali postopka zaradi insolventnosti.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

18 Zoper družbo Pantochim je bil 26. junija 2001 s sodbo tribunal de commerce de Charleroi (gospodarsko sodišče v Charleroiju, Belgija) uveden likvidacijski postopek.

19 V tem likvidacijskem postopku je État belge prijavila prednostno terjatev iz naslova davka na dodano vrednost (DDV), ki jo je družba Pantochim v celoti poravnala, in terjatev Nemške države v višini 634.257,50 EUR, vključno z DDV in obrestmi, ki je bila vpisana med obveznosti te družbe kot nezavarovana terjatev.

20 Iz predloga za sprejetje predhodne odločbe izhaja, da je Nemčija zaprosila za pomoč pri izterjavi te terjatve Nemške države in da ni nobenega ugovora v zvezi z obstojem in pravilnostjo te prošnje.

21 Družba Pantochim ima do État belge terjatev, ki izhaja iz uporabe davčnih določb in ki jo ta država namerava na podlagi člena 334 programskega zakona z dne 27. decembra 2004 pobotati z zgoraj navedeno terjatvijo Nemške države.

22 Družba Pantochim je nasprotovala temu pobotu in vložila tožbo pri tribunal de première instance du Hainaut, division de Mons (prvostopenjsko sodišče v Hainautu, oddelek v Monsu, Belgija), ki je razsodilo, da État belge nima pravne podlage za tak pobot.

23 Cour d'appel de Mons (pritožbeno sodišče v Monsu, Belgija) je s sodbo z dne 27. junija 2016 to odločitev potrdilo in État belge naložilo, naj družbi Pantochim plača znesek v višini 502.991,47 EUR, povečan za obresti.

24 État belge je zoper to sodbo vložila pritožbo pri predložitvenem sodišču, Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Belgija).

25 V teh okoliščinah je Cour de cassation (kasacijsko sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je treba določbo, v skladu s katero se terjatev, za katero je bilo vloženo zaprosilo za izterjavo, ‚obravnava kot terjatev države članice, v kateri ima zaprošeni organ sedež', kot je določeno v členu 6[, drugi] odstavek, Direktive [2008/55], ki nadomešča člen 6(2) Direktive [76/308], razumeti tako, da je terjatev države prosilke izenačena s terjatvijo zaprošene države, tako da terjatev države prosilke pridobi status terjatve zaprošene države?

2. Ali je treba izraz ‚ugodnost' iz člena 10 Direktive [2008/55] in, pred kodifikacijo, iz člena 10 Direktive [76/308] razumeti kot privilegirano pravico, povezano s terjatvijo, ki ji daje prednostno pravico pred drugimi terjatvami v primeru obstoja več istovrstnih terjatev, ali kot vsak mehanizem, katerega posledica v primeru obstoja več istovrstnih terjatev je prednostno poplačilo terjatve?

3. Ali je treba možnost, ki jo ima davčna uprava, da pod pogoji iz člena 334 programskega zakona z dne 27. [decembra] 2004 izvede pobot v primeru obstoja več istovrstnih terjatev, razumeti kot ugodnost v smislu člena 10 navedenih direktiv?"

Vprašanja za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

26 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 6(2) Direktive 76/308 in člen 6, drugi odstavek, Direktive 2008/55 razlagati tako, da je terjatev države članice prosilke izenačena s terjatvijo zaprošene države članice in pridobi status terjatve zadnjenavedene.

27 Najprej je treba poudariti, da sta sicer Direktiva 76/308 in Direktiva 2008/55, na kateri se nanašajo vprašanja za predhodno odločanje, zdaj razveljavljeni, vendar sta bili v času nastanka dejstev v sporu o glavni stvari veljavni. Kot je razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, je namreč État belge za poravnavo terjatve Nemške države, za katero je bilo vloženo zaprosilo za izterjavo iz postopka v glavni stvari, upoštevala različne davčne terjatve, ki jih je bila družba Pantochim upravičena uveljavljati pri belgijski davčni upravi med 1. januarjem 2005 in 20. aprilom 2009.

28 V členu 6(2) Direktive 76/308 in členu 6, drugi odstavek, Direktive 2008/55, ki ju je treba razlagati v povezavi s členom 6(1) Direktive 76/308 in členom 6, prvi odstavek, Direktive 2008/55, je določeno, da kadar je bila za terjatev vložena prošnja za izterjavo, se ta obravnava „kot“ terjatev zaprošene države članice, ta pa mora izterjati to terjatev v skladu z zakoni ali drugimi predpisi, ki veljajo za izterjavo podobnih terjatev v tej državi članici.

29 Tako iz člena 6(2) Direktive 76/308 in člena 6, drugi odstavek, Direktive 2008/55 izhaja, da terjatev, za katero je bilo vloženo zaprosilo za izterjavo, ne pridobi statusa terjatve zaprošene države članice, ampak se „obravnava kot“ terjatev te države zgolj zato, da jo ta izterja, ta pa mora tako izvajati pristojnost in postopke, ki so določeni z zakoni ali drugimi predpisi, ki veljajo za terjatve v zvezi z enakimi ali podobnimi davki ali dajatvami v njenem pravnem redu (glej po analogiji sodbo z dne 26. aprila 2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, točka 48).

30 Zato to ne pomeni – če mora zaprošena država članica na podlagi teh določb za izterjavo terjatve, ki je predmet takega zaprosila, to terjatev obravnavati enako kot svoje terjatve (glej v tem smislu sodbo z dne 14. januarja 2010, Kyrian, C-233/08, EU:C:2010:11, točka 43) – da se zadevna terjatev države članice prosilke prenese na zaprošeno državo članico. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 35 sklepnih predlogov, ta terjatev z vsebinskega vidika ostaja terjatev države članice prosilke, ki se razlikuje od terjatve zaprošene države članice.

31 To razlago potrjujeta tudi besedilo člena 10 Direktive 76/308, kakor je bil spremenjen z Direktivo 2001/44, in besedilo člena 10 Direktive 2008/55, v skladu s katerima ni nujno, da za terjatve, ki so predmet izterjave, veljajo ugodnosti, ki veljajo za podobne terjatve, nastale v zaprošeni državi članici.

32 Iz člena 9 Direktive 76/308, kakor je bil spremenjen z Direktivo 2001/44, in člena 9 Direktive 2008/55 prav tako izhaja, da terjatev države članice prosilke, ki jo je izterjala zaprošena država članica, ne pridobi statusa terjatve zadnjenavedene, saj ti določbi določata, da je zaprošena država članica dolžna na državo članico prosilko prenesti celoten znesek terjatve, ki ga je izterjala, in po potrebi obresti, dolgovane na podlagi odobritve podaljšanja roka za plačilo.

33 Poleg tega je iz osme uvodne izjave Direktive 76/308 in uvodne izjave 10 Direktive 2008/55 razvidno, da je bil namen zakonodajalca Unije ta, da zaprošena država članica izterja terjatev „v imenu“ države članice prosilke.

34 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 6(2) Direktive 76/308 in člen 6, drugi odstavek, Direktive 2008/55 razlagati tako, da terjatev države članice prosilke ni izenačena s terjatvijo zaprošene države članice in ne pridobi statusa terjatve zadnjenavedene.

Drugo vprašanje

35 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 10 Direktive 76/308 in člen 10 Direktive 2008/55 razlagati tako, da se izraz „ugodnost“ iz teh določb nanaša na privilegirano pravico, povezano s terjatvijo, ki ji daje prednostno pravico pred drugimi terjatvami v primeru obstoja več istovrstnih terjatev, ali na vsak mehanizem, katerega posledica v primeru obstoja več istovrstnih terjatev je prednostno poplačilo terjatve. To sodišče prav tako sprašuje, ali je treba člen 10 Direktive 76/308 in člen 10 Direktive 2008/55 razlagati tako, da možnost, ki jo ima davčna uprava zaprošene države članice, da izvede pobot v primeru obstoja več istovrstnih terjatev, pomeni „ugodnost“ v smislu teh določb.

36 Poudariti je treba, da direktivi 76/308 in 2008/55 ne opredeljujeta izraza „ugodnost“, niti za to ne vsebujeta napotila na pravo držav članic.

37 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba izraze neke določbe prava Unije, ki se pri opredelitvi smisla in obsega ne sklicuje posebej na pravo držav članic, navadno razlagati avtonomno in enotno v celotni Uniji, ob upoštevanju sobesedila, v katero je določba umeščena, in cilja, ki ga zadevna ureditev uresničuje (glej zlasti sodbi z dne 13. oktobra 2016, Mikołajczyk, C-294/15, EU:C:2016:772, točka 44, in z dne 16. novembra 2017, Kozuba Premium Selection, C-308/16, EU:C:2017:869, točka 38).

38 V zvezi s ciljem, ki mu sledita direktivi 76/308 in 2008/55, je treba opozoriti, da ti direktivi v skladu z njunim členom 1 določata skupna pravila o medsebojni pomoči, da se v vsaki državi članici zagotovi izterjava terjatev, ki spadajo na področje uporabe teh direktiv in so nastale v drugi državi članici.

39 Iz prve, druge in tretje uvodne izjave Direktive 76/308 izhaja, da je njen cilj odpraviti ovire za vzpostavitev in delovanje skupnega trga, ki izhajajo iz ozemeljske omejitve področja uporabe nacionalnih določb o izterjavi (sodba z dne 18. oktobra 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, točka 45).

40 Ta direktiva tako določa ukrepe pomoči v obliki sporočanja informacij, koristnih za izterjavo, vročanja aktov naslovniku in v obliki izterjave terjatev, na katere se nanaša izvršilni naslov (sodba z dne 18. oktobra 2012, X, C-498/10, EU:C:2012:635, točka 46).

41 V zvezi s sobesedilom zadevnih določb je treba opozoriti, da člen 10 navedene direktive določa, da se terjatev, ki so predmet izterjave, ne sme bolj ugodno obravnavati v zaprošeni državi članici. Tako določa pravilo, da se ugodnosti, priznane terjatvam zaprošene države članice, ne zagotovijo terjatvam, ki so predmet zaprosila za izterjavo.

42 Ta člen 10 je bil spremenjen z Direktivo 2001/44 in nato nadomeščen s členom 10 Direktive 2008/55. Ti direktivi sta kot odstopanje od tega pravila uvedli možnost, da zaprošena država članica te ugodnosti zagotovi terjatvam države članice prosilke, ki so predmet izterjave.

43 Te določbe potrjujejo dejstvo, da je treba, kot je bilo navedeno v točkah od 28 do 30 te sodbe, te terjatve za njihovo izterjavo sicer obravnavati enako kot terjatve zaprošene države članice, vendar se vseeno razlikujejo od zadnjenavedenih in zanje načeloma v tej državi članici ne veljajo ugodnosti.

44 Glede na zgoraj navedeno je treba pomen besede „ugodnost“ iz navedenih določb razumeti široko, tako da zajema vse mehanizme, ki zaprošeni državi članici kot odstopanje od načela enakosti upnikov omogočajo, da v primeru obstoja več istovrstnih terjatev pridobi privilegirano ali prednostno plačilo svojih terjatev.

45 V zvezi z možnostjo pobota iz postopka v glavni stvari, ki jo ima belgijska davčna uprava glede svojih davčnih terjatev, na podlagi navedb predložitvenega sodišča ni mogoče ugotoviti, ali uporaba te možnosti tej upravi omogoča, da v primeru obstoja več istovrstnih terjatev pridobi privilegirano ali prednostno plačilo svojih terjatev ali pa gre za splošni mehanizem pobota.

46 Če bi navedena možnost pomenila splošni mehanizem pobota, katerega namen je poenostaviti postopek izterjave, ne da bi l'État belge podelila privilegirano ali prednostno pravico za poplačilo svojih terjatev ali kakršno koli prednostno pravico, ki odstopa od načela enakosti upnikov, bi bilo zanjo treba šteti, da spada na področje uporabe člena 6 Direktive 76/308 in člena 6 Direktive 2008/55, tako da bi jo morala ta država uporabiti tudi za izterjavo terjatev druge države članice, za katero je bilo na podlagi teh direktiv vloženo zaprosilo za izterjavo.

47 V nasprotnem primeru, v katerem bi uporaba možnosti pobota iz postopka v glavni stvari povzročila, da bi imela État belge tako privilegirano ali prednostno pravico, ki je drugi upniki ne bi imeli, bi ta možnost kot odstopanje od načela enakosti upnikov, ki so v položaju obstoja več istovrstnih terjatev, pomenila „ugodnost" v smislu člena 10 Direktive 76/308 in člena 10 Direktive 2008/55.

48 V tem primeru État belge ne bi mogla uporabiti navedene možnosti za izterjavo terjatev druge države članice, za katero je bilo na podlagi teh direktiv vloženo zaprosilo za izterjavo, saj je iz predložitvene odločbe razvidno, da v skladu s členom 15 zakona z dne 20. julija 1979 za terjatve, ki so predmet izterjave, ne veljajo nobene ugodnosti.

49 Vsekakor je treba poudariti, da lahko zaprošena država članica možnost pobota, kot je ta v postopku v glavni stvari, uporabi le do države članice prosilke in v njeno korist.

50 V teh okoliščinah je na drugo vprašanje treba odgovoriti, da:

– je treba člen 10 Direktive 76/308 in člen 10 Direktive 2008/55 razlagati tako, da se beseda „ugodnost" iz teh določb nanaša na vsak mehanizem, katerega posledica v primeru obstoja več istovrstnih terjatev je prednostno poplačilo terjatve;

– je treba člen 10 Direktive 76/308 in člen 10 Direktive 2008/55 razlagati tako, da možnost, ki jo ima zaprošena država članica, da v primeru obstoja več istovrstnih terjatev izvede pobot, pomeni ugodnost v smislu teh določb, kadar je posledica uporabe te možnosti ta, da ima ta država članica privilegirano ali prednostno pravico za poplačilo svojih terjatev, ki je drugi upniki nimajo, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Stroški

51 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

1. Člen 6(2) Direktive Sveta 76/308/EGS z dne 15. marca 1976 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev, ki izhajajo iz poslovanja, ki je del sistema financiranja Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, ter iz prelevmanov in carin ter člen 6, drugi odstavek, Direktive Sveta 2008/55/ES z dne 26. maja 2008 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev za določene prelevmane, carine, davke in druge ukrepe je treba razlagati tako, da terjatev države članice prosilke ni izenačena s terjatvijo zaprošene države članice in ne pridobi statusa terjatve zadnjenavedene.

2. Člen 10 Direktive 76/308 in člen 10 Direktive 2008/55 je treba razlagati tako, da:

– **se beseda „ugodnost“ iz teh določb nanaša na vsak mehanizem, katerega posledica v primeru obstoja več istovrstnih terjatev je prednostno poplačilo terjatve;**

– **možnost, ki jo ima zaprošena država članica, da v primeru obstoja več istovrstnih terjatev izvede pobot, pomeni ugodnost v smislu teh določb, kadar je posledica uporabe te možnosti ta, da ima ta država članica privilegirano ali prednostno pravico za poplačilo svojih terjatev, ki je drugi upniki nimajo, kar mora preveriti predložitveno sodišče.**

Podpisi